

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.4/2023/9. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett a 2023. évi április hó 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérlete miatt **Terhelt1** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 28.B.209/2022/10. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtását – a közügyektől eltiltás mellékbüntetés egyidejű mellőzésével – 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó ítéleti rendelkezés a büntetés végrehajtásának elrendelése esetén kerülhet alkalmazásra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

I.

[1] A Kaposvári Törvényszék a 2022. évi november hó 16. napján kelt 28.B.209/2022/10. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a

továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetnének kísérlete miatt 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá a bűnjelről és a bűnügyi költség viseléséről.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott enyhítés, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan részben eltérő tényállás megállapítása és enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján is az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.
- [4] A vádlott védője a nyilvános ülésen bejelentett jogorvoslati kérelmével egyező tartalommal szolgált fel.
- [5] A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mely a (2) bekezdés értelmében kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve a Be. 590. § (7) bekezdése értelmében hivatalból az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.
- [6] A felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára – az iratok tartalma alapján mindössze annyiban helyesbítette, hogy mellőzte a vádlott korábbi elítélésére történő hivatkozást, tekintettel arra, hogy az az erkölcsi bizonyítványban már nem szerepel.

[7] **II.**

- [8] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi előírásoknak megfelelően olyan körülménnyel folytatta le, hogy az ügy ténybeli és jogi értékelést igénylő részletében is állást lehetett foglalni. Bizonyítékokat értékelő tevékenységéről ítéletének indokolásában a bizonyítékok áttekintésével számot adott.
- [9] A vádlott és sértett1 sértett közötti szóváltáshoz, illetve tettelegességhez vezető konfliktust követő napon, 2021. augusztus 4. napján 11 óra 39 perckor jelentkezett a sértett a kórház1 Belgyógyászati Ambulanciáján nagy mennyiségű hányás és fejfájás miatt. Ekkor az elsősegélyben részesített vádlott koponyasérülésre nem emlékezett, az őt kísérő családtagja elmondta, hogy előző nap a sértettet unokája édesapja bántalmazta.
- [10] Sajátossága volt az ügynek, hogy a cselekmény elkövetésének kívülálló tanúja nem volt, tekintettel arra, hogy az a sértett által lakott ingatlanban, illetve az ingatlan előtti utcán történt. Tovább nehezítette a tényállás megállapítását, hogy a sértett kihallgatására az eljárás során nem kerülhetett sor. Ilyen körülmények között kellett értékelnie az elsőfokú bíróságnak a vádlott, valamint a sértett hozzátartozóinak vallomását. A vádlott az eljárás során mindvégig tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, védekezésének lényege az volt, hogy a sértett volt, aki ok nélkül rátámadt, a bántalmazást ő kezdte. Ezen vádlotti vallomással szemben állt tanú1 és tanú2 tanúk vallomása, akik az eljárás során többször beszámoltak a történetekről.

- [11] A sértett sérelmére elkövetett cselekmény részleteinek rekonstruálása körében kiemelt jelentősége volt szakértől igazságügyi orvosszakértő szakértői véleményének, melynek alapján az elszenvedett sérülések keletkezési mechanizmusa tisztázható volt, alátámasztva ezáltal a tanúk által elmondottakat.
- [12] Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a tanúk vallomása az eljárás során nem volt mindvégig következetes, azonban az rögzíthető volt, hogy a lényeges tények tekintetében a vallomásukat a következetesség és a tartalmi hitelesség jellemezte. Különösen igaz ez a megállapítás a veszekedés kiváltó okára és a sérülés keletkezési mechanizmusára, melyhez kapcsolódóan az eljárás különböző szakaszaiban tett nyilatkozatokban a sértett támadásával szembeni elhárító magatartás, valamint az elesésre utalás is helyet kapott.
- [13] Az ügyben eljáró igazságügyi orvosszakértő a sérülés kapcsán határozott álláspontot alakított ki abban a tekintetben, hogy a sértett sérülése legalább közepes erőbehatású bántalmazás folytán keletkezett. Ez pedig azt is jelentette, hogy a szóban forgó bizonyítási eszköz a tanúk előadásának valóságtartalmát nem cáfolta, hanem kifejezetten erősítette.
- [14] Ilyen körülmények között helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor a cím14. szám alatti ingatlan – mások elől elzárt – udvarán történt események rekonstruálásakor a tanúk előadására támaszkodott. Ténymegállapításai a vádlott védekezésével szemben álló részükben is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapulnak.
- [15] A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában – a konkrét tartalmának megjelölése nélkül – bizonyítás felvételét is indítványozta. Ezzel összefüggésben rámutat a másodfokú bíróság, hogy a Be. 594. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvételének csak a részbeni megalapozatlanság, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében vagy akkor van helye, ha a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak. Tekintettel arra, hogy jelen ügyben egyetlen feltétel sem áll fenn, így a bizonyítás elrendelésének már ez okból sem volt helye.

- [16] **III.**
- [17] A Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [18] Következésképpen a védőnek a tényállás mikénti megállapítását célzó és a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése nem vezetett eredményre.
- [19] A cselekmény minősítése is a büntető anyagi jogszabályban foglaltaknak megfelelően történt.
- [20] A tényleges eredményhez igazodó minősítésnél súlyosabb büntetőjogi értékelése, az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének megállapítására akkor van mód, ha véghezvitele körülményeiből megállapítható, hogy a vádlott az életveszélyes sérülés bekövetkezésének reális lehetőségét felismerte és abba belenyugodva cselekedett, ugyanakkor a súlyosabb eredmény valamilyen rajta kívülálló ok hatása folytán maradt el. Ilyen kívülálló ok lehet a sértett elhárító magatartása, harmadik személy beavatkozása, az alkalmazott eszköznek valamely akadályba ütközése vagy, ha az a súlyosabb eredmény kizárólag a véletlennek köszönhetően nem következett be. Jelen ügyben éppen erről van szó.
- [21] A rendelkezésre álló adatok alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a vádlottnak a súlyosabb eredményre, az életveszélyes sérülés bekövetkeztére a szándéka mindenképpen, mégpedig eshetőleges formában kiterjedt.

- [22] Helyesen minősítette tehát az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette kísérletének.

- [23] **IV.**

- [24] A büntetési tétel keretét és a büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel. Tekintettel arra, hogy a vádlott korábbi elítélése az erkölcsi bizonyítványban már nem szerepel, ezért a vádlott büntetlen előéletűnek minősül, így a terhére a büntetett előélete súlyosító körülményként már nem értékelhető. További enyhítő körülmény ugyanakkor a javára az, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik és tartósan beteg édesanyját ápolja.
- [25] Ezeket a körülményeket értékelve és mérlegelve – az enyhítő körülmények nagyobb számára és nyomatékára figyelemmel – a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés eltúlzottan szigorú. Ezért annak tartamát 2 évre enyhítette.
- [26] A vádlott személyi körülményei rendezettek, munkát végez, abból rendszeres jövedelemre tesz szert, ellene a büntetőeljárás tartama alatt bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt újabb eljárás nem indult. Mindezen tényezők alapján kellő alappal feltehető, hogy esetében a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető.
- [27] Ezért a másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott 2 év szabadságvesztés végrehajtását – a közügyektől eltiltás mellékbüntetés egyidejű mellőzésével – a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján négy év próbaidőre felfüggesztette.
- [28] Ennek következményeként az elsőfokú bíróság által a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározására vonatkozó törvényes rendelkezések a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén kerülhetnek alkalmazásra.
- [29] Következésképpen a büntetőjogi jogkövetkezmények súlyosságát sérelmező jogorvoslati kérelmek eredményesnek bizonyultak.
- [30] Ebben a körben tehát a másodfokú bíróság – a Be. 606. § (1) bekezdése alapján – az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, míg az egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2023. április 25.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 28.B.209/2022/10. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.4/2023/9. számú ítélete folytán – az abban írt változtatásokkal – a 2023. évi április hó 25. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke

